

Föreningen Riksidrottens Vänner

Sommarbulletin 2017

**Rapport från RIM • Kamratträff i Västerås • Aktuella RV-profiler •
Nyttillskottet cricket • Lundin möter Pliggen • RV gratulerar**

INNEHÅLL SOMMARBULLETTINEN 2017

Ordförandens inledning.....	3
Rapport från RIM.....	6
Aktuella RV-profiler.....	10
RV-träff i Västerås.....	12
Cricket nykomling i svensk idrott.....	15
Pallin checkar ut.....	18
Lundin möter Pliggen.....	22
RV gratulerar.....	28
Föreslå kamratträffar.....	29
Om föreningen RV.....	30

Bilder

Omslag: Prova-på-cricket i Almedalen - Bildbyrån

Sid 5: Bildbyrån

Sid 6-9: Bildbyrån

Sid 15: Svenska Cricketförbundet

Sid 17: Azam Khalil

Sid 16: Bildbyrån

Sid 18: Marie Louise Bergh

Sid 20 och 21: Bildbyrån

Sid 23: Henrik Hansson

Sid 24-26: Bildbyrån

Sid 31: Marie Louise Bergh

Vi är varandras framgång

Denna sentens lärde jag mig av Karl-Erik Nilsson, (ordförande i Svenska Fotbollförbundet) på Riksidrottsmötet (RIM) i Karlstad, från vilket jag i skrivande stund nyss kommit hem.

Och dessutom blev Sverige världsmästare i ishockey denna helg! Vilken fest och glädje! GRATTIS alla spelare, tränare, ledare så här i efterhand!

RIM i Karlstad kan du läsa mera om i denna Bulletin. Ett RIM i samförståndets och musikens tecken, ja Värmlandsoperan invigde och underhöll senare med vacker sång och musik.

Ett starkt intryck på varje RIM är när de 100 mottagarna av RF:s förtjänstmedalj i guld sitter på scenen, nuvarande ordförande Björn Eriksson överräcker medaljen med några vänliga ord och ovanför scenen ser man namn, ort och antal år vederbörande varit verksam som ledare - alltifrån 65 år och nedåt.

Jag blir lika imponerad och rörd varje gång jag får uppleva detta. Ståpåls som Gunde sa en gång. Stort Grattis och stort Tack till alla dessa medaljörer – varav några RV-medlemmar.

Strategisk plan 2018-2021 var ett stort ärende. Detta strategiarbete började i och med beslut på stämman 2013 och den minnesgode RV-medlemmen kommer ihåg att dåvarande GS, Birgitta Ljung (idag RV-medlem) berättade om det och planerna framöver på vårt årsmöte 2013, "Idrotten 2.0". Mycket arbete i nära samarbete och i dialoger med SF har gjorts under åren. Bra underlag och bra föredragningar gav beröm till styrelsen. Nu återstår "bara" det stora arbetet att genomföra allt. "Från Triangel till Rektangel". Minns du den bilden? Allas rätt att vara med och utöva idrott i en förening.

Nya medlemmar

har vi fått efter vårt 100-års jubileum. 53 stycken, jätteroligt. Dessvärre kan vi inte utlova en ett nytt 100-årsjubileum men förhoppningsvis annat som gör det roligt och värdefullt att vara med i denna kamratförening, till exempel...

...Kamratträffar

Kamratträffar ordnar vi en eller ett par i halvåret, nu senast i Västerås den 20 april. Ett stort tack till Jan Engström, Christina Liffner och Lennart Jonsson för en mycket intressant och trivsamt dag. Det var bara tråkigt att inte fler RV-medlemmar kunde komma denna gång. Vi söker nu - Hur, Vad och Var vill du och andra medlemmar ha våra kamratträffar?

Vi i styrelsen tror att de är en viktig del i att skapa kontakter oss medlemmar emellan, få uppleva, lära något nytt både inom och utanför idrotten. Vi har nu bildat en grupp bestående av Böret Karman-Pallin, Ing Mari Leidhammar och Lars Allert som vill jobba med kamratträffar. Och de vill gärna få uppslag från dig! Har du någon idé, önskan, intressant kontakt – hör av dig till någon av dem. Det kan vara stort som smått.

Som alltid är det tillsammans vi skapar det bästa för varandra. Kom ihåg - "Vi är varandras framgång".

Våra vänner i Väst har genomfört träffar under våren och flera är på gång i höst. Jättekul! Harry Eriksson och Ewa Orrensjö är ansvariga och kreativa. När du läser detta har vi varit i Oslo på det nordiska ledarveteranmötet. Det får vi berätta mera om i en kommande Bulletin. Säkert kan du hitta bilder och något referat på vår hemsida: www.riksidrottensvanner.se.

Hans Hellqvist, RV-medlem,

lämnade i och med RIM i Karlstad sina uppdrag inom riksridrotten efter sex år som valberedningens ordförande och 14 år i Riksidrottsstyrelsen. Hans fick en lång, varm applåd. Tack Hasse för allt! Hans uttryckte att han kommer att sakna kamratskapet och vännerna. Jag fick efter det tillfälle att hälsa alla som kommer till samma punkt i livet, efter flera år i idrottens centrala och regionala "tjänst", välkomna till RV för fortsatt kontakt med (gamla) idrottsvänner. Det var ju så Gustav Löwenadler tänkte 1916 när han tog initiativ till RV.

Sommarlov

Naturen prunkar nu utanför mitt fönster. En underbar årstid, ljuset som återvänder, fågelsången, växtkraften och mitt i allt detta det förskräckliga terrordådet i Manchester.

Obegripligt hur man kan förgripa sig så på barn och ungdomar!

Idrotten är en förenande kraft i samhället. Ivar Lo Johansson tvivlade på idrotten. Det gör inte jag. Men precis som i alla relationer måste man/vi jobba för att hålla den levande och kärleksfull/god.

Som avslutning en liten värmländsk dikt av Stig Berg:

*Ja fatter int
att du ska ta
den kôrteste vägen
för jämna*

*Dä ä int bäst
alle gånger
För en lär sig litt
männs en går*

*Å mer bråttöm
har du int*

Ha en riktigt skön sommar!

Kerstin Rosén

Björn Eriksson,
RF och SISU-
ordförande.

Riksidrottsmötet i Karlstad gick i samförståndets tecken

Jag vet inga årsmöten/stämmor/riksmöten som är så välorganiserade, trivsamma och välkomnande som Riksidrottsmöten, denna gång i solstaden Karlstad. Jo, det var förstås sol alla tre dagarna. Jag följde förhandlingarna tillsammans med några av de "gamla kämparna" Bengt Sevelius, Ulf Lönnkvist, Walter Rönmark, Kristina Thurée och några till. Ett tag undrade jag faktiskt om jag kommit till ett möte med Riksidrottens Vänner för det var många RV-vänner på plats. Nuvarande generalsekreterare Stefan Bergh och flera av hans företrädare var alla där. Förutom nämnda Bengt Sevelius sågs Lennart Karlberg, Mikael Santoft, Erik Strand och Birgitta Ljung.

Riksidrottsmötet inleddes med ett inspirerande hälsningsanförande av RF:s ordförande Björn Eriksson. Björn beskrev idrottens betydelse i samhället och i de sociala sammanhangen, om vikten av att idrotten ska vara tillgänglig för alla och inte minst idrottens samhällsnytta. Björn talade också om att sänka trösklar, att äldre liksom personer med funktionsnedsättning och inte minst barnen ska kunna idrotta. Att få bort onödig administration är och förblir viktigt.

Förhandlingarna på riksidrottsmöten är välorganiserade. Styrelsens ledamöter är ofta eller snarare alltid föredragande och pålästa. Handlingarna inför mötet är väl genomarbetade och även vi gäster får ta del av ett rikt material. Kanske skulle man önska sig en något mer debattglad ombuds-församling, men det är svårt när man oftast är så överens om tagen mellan styrelse och ombuds-församling.

Det var många intressanta frågor som behandlades vid stämman, såsom ekonomiska planer 2018–2019, ett samordnat elitidrottsstöd, antidoping-arbete inom svensk idrott, spontanidrott, handlingsplan för idrott för personer med funktionsnedsättning, satsning på folkhälsa m m. Jag fångade upp framför allt tre ämnesområden som jag något överskådligt ska redovisa för er RV-vänner.

Strategisk plan för svensk idrott 2018–2021, idrottsrörelsens jämställdhetsmål att uppnås 2025 samt ansökningar om medlemskap i RF.

Idrottsrörelsen har cirka 3 miljoner medlemmar i 20 000 föreningar samlade i 71 specialförbund. Svensk idrott ska vara världens bästa. Idrottsrörelsen ska välkomna alla in i verksamheten där varje människa har en plats och en uppgift. Den strategiska planen bygger på en självstyrande och samlad idrottsrörelse med starka förbund och föreningar samt en utbildnings-verksamhet i världsklass. Man talar vidare i den strategiska planen om att allt hänger ihop, verksamhetsidé, idrottens värdegrund, livslångt idrottande, idrott i förening samt att idrotten gör Sverige starkare. RF beskriver i planen hur och vilka insatser i övrigt ska göras de närmaste åren för att uppnå de strategiska målen.

Stämman beslöt att ställa sig bakom den strategiska planen för 2018-2021.

Ett annat område som fångade mitt intresse var RS förslag om nya jämställdhetsmål. Redan för fyrtio år sedan, 1977, fattade RF-stämman ett beslut om en första handlingsplan för jämställd idrott. Den ersattes 1989 med Idrottens jämställdhetsplan inför 90-talet. Målen innebar bland annat att en önskad könsfördelning inom olika områden av idrotten formulerades. I stort sett har alla RF-stämmor sedan den tiden antagit nya jämställdhetsplaner. Nu vill man ytterligare förstärka arbetet med nya mål och tydligare regleringar som är sammankopplade till hela strategiarbetet inom idrotten. Sammanfattningsvis kan jämställdhet sägas vara en demokrati- och rättvisefråga. En jämställd idrottsrörelse ger bättre förutsättningar för en fortsatt sammanhållen idrott. Som ett resultat av RS förslag till nya jämställdhetsmål justerades stadgarna för att klargöra detta.

Det tredje området som fångade mitt intresse var ansökningar om medlemskap i RF. Nio förbund har sökt medlemskap i RF och ett förbund i SISU idrottsutbildarna.

Riksidrottsstyrelsen föreslog att en översyn av kriterier, villkor och anslutningsformer skulle genomföras innan man tar beslut om medlemskap i RF. Därför ansåg RS att samtliga medlemsansökningar ska återremitteras, vilket också blev stämmans beslut. Samtliga förbund som sökt medlemskap tycktes vara hyggligt nöjda med att stämman återremitterade deras ansökningar för att behandlas först 2019. Nog var jag lite förvånad över detta.

Efter att detta beslut var taget fick varje förbund som ansökt om medlemskap presentera sin verksamhet. De som ansökt om medlemskap var Svenska Bridgeförbundet, Svenska Cheerleadingförbundet, Svenska E-Sportförbundet, Friskis & Svettis Riks, Svenska Islandshästförbundet, Svenska Kroppskulturförbundet, Svenska Lacrossförbundet, Svenska Padelförbundet samt Svenska Surfförbundet. Till SISU ansökte Sveriges Schackförbund.

Man kan väl förvänta sig att det inte blir så lätt att hantera frågan vid Riksidrottsmötet 2019.

Riksidrottsmöten innehåller så mycket mer än bara förhandlingar, så även denna gång. Det fanns många trivsamma runtom-aktiviteter, mingel och massor av utställningar från partners inom idrotten Två mycket uppskattade middagar och framför allt lördagens festmiddag med den högtidliga utdelningen av idrottens finaste utmärkelse till 100 idrottsledare. Detta var en mäktig upplevelse. Ett stort tack till alla inom RF:s kansli som gör ett storartat arbete för att få ihop alla handlingar och övrig planering inför mötet och inte minst stort tack till de lokala arrangörerna.

Riksidrottsmötet är en stor upplevelse!

Torsten Friberg
Ordförande i Arbetsgivaralliansen
Sekreterare i Riksidrottens vänner

100 idrottsledare
belönades med RF:s
förtjänsttecken.

Läs om aktuella RV-profiler

På vår hemsida presenterar vi regelbundet medlemmar i Riksidrottens Vänner, så kallade RV-profiler. Under våren 2017 har ni kunnat läsa om Boret Karman Pallin, Nils-Rune Nilsson och Kerstin Rosén, alla engagerade i RV:s styrelse.

Boret Karman Pallin är styrelseledamot och klubbmästare i RV. Hon började på Riksidrottsförbundet 1978.

- Jag har haft ett jättekul jobb på RF och jag ska erkänna att jag aldrig gått till jobbet och tyckt att det varit tråkigt. Jag har varit med om en spännande resa och haft privilegiet att jobba nära fem stycken GS:ar under årens lopp. Att jag dessutom haft förmånen att få jobba på samma ställe som mannen i mitt liv gör ju inte saken sämre. Den sista juni lämnar vi båda RF och kommer att ägna mer tid åt andra saker som ligger oss varmt om hjärtat.

Nils-Rune Nilsson, stipendieansvarig i RV:s styrelse, började sin "idrottskarriär" som cyklist i Trelleborgs CK. Därefter har blev det ledaruppdrag och så småningom utbildning på Bosön Idrottsfolkhögskola. 1968 anställdes han av RF som idrottskonsulent i Västergötland. Vägen gick sedan via RF i Stockholm till Bosön där han 1978 erbjöds en nyrättad tjänst som intendent. Där blev han kvar resten av sitt yrkesliv.

Kerstin Rosén, RV:s ordförande, har under sitt yrkesliv varvat anställningar och förtroendeuppdrag inom idrotten. Meritlistan är gedigen och innehåller bland annat uppdrag som: idrottslärare i Schweiz, RF-konsulent för kvinnlig idrott samt distrikts- och utbildningskonsulent på Svenska Friidrottsförbundet.

Kerstin har haft förtroendeuppdrag i SISU Idrottsutbildarnas styrelse, varit ordförande i dess valberedning och varit lekmanarevisor för RF/SISU. - Det har varit en fantastisk resa att få vara med på och följa idrottens, idrottspolitikens och SISU:s utveckling under dessa år, sammanfattar Kerstin.

Tipsa om nya RV-profiler

Det här är bara några exempel på spännande personer som har varit RV-profiler. Gå in på hemsidan - www.riksidrottensvanner.se - och se samtliga profiler under fliken Medlemmar.

Är det någon person som du vill läsa om så hör av dig till oss med ett tips. Anders Lundin tar gärna emot alla goda idéer på anderslu@comhem.se.

RV-träff i idrottsstaden Västerås

Ett 20-tal förväntansfulla RV-medlemmar hade slutit upp till samling i Rocklunda idrottsområde i Västerås torsdagen 20 april. RV-medlemmarna Jan Engström, Christina Liffner och Lennart Jonsson hade komponerat ett intressant program.

Västerås som idrottsstad

Från Idrottsnämnden informerade ordföranden Hans Stergel och medarbetaren Kjell Forsberg. Stadens politiska ledning för idrott och hälsa är sedan två år tillbaka organiserad i en idrottsnämnd, som till skillnad från många andra kommuner endast har idrottsfrågorna att organisera. Idrottskontoret har en starkt begränsad bemanning.

Inom Rocklundaområdet erbjuds kvalificerade anläggningar för bandy (inomhus och utomhus) ishockey, fotboll, handboll, friidrott och ridning med flera idrotter. I anslutning till området finns också spår för löpning och skidåkning. För motionsidrott finns dels hallar och motionsspår i nära nog samtliga bostadsområden.

Grönvitt året om....

Cristina Liffner, ledamot i RV:s valberedning och ordförande i VSK-fotboll gav på ett initierat sätt en inblick i VSK-bandy och VSK-fotbolls resa både verksamhetsmässigt och organisatoriskt-ekonomiskt. Två föreningar som under årtionde bidragit med ett stort antal "namnkunniga" elitidrottare.

Kerstin Rosén lägger blommor på Sigfrid Edströms grav.

De två föreningarna samarbetar inom ett antal områden för att på bästa sätt nyttja resurser och på ett effektivt sätt kunna bedriva verksamhet sommar som vinter, utan att för den skull gå samman i en förening. Att hjälpas åt och samarbeta är mottot.

Efter en stärkande lunch, där samtalen vid borden gav många bevis på att dessa kamratträffar har en stor betydelse för RV-samvaron.

Från Västerås till Rio...

Jan Engström som de senaste åren ägnat sig åt att arbeta med antidopingverksamhet inom RF-idrotten gav oss en intressant inblick i hur antidopingarbetet bedrevs under OS i Rio de Janeiro. Jan var tillsammans med RF-kollegan Tommy Forsgren på plats i Rio och tjänstgjorde där inom kontrollverksamheten.

Organisationen för provtagningen var ganska omfattande med drygt 600 medarbetare som arbetade i olika funktioner under spelen. Drygt 4 800 prover togs varav 27 prover befanns positiva med påföljd av ytterligare provtagningar. Jan gav också en bild över de problem som de ställts inför. Bland annat med dålig kompetens och språksvårigheter hos de inhemska medarbetarna.

Ett syfte med dagen var att besöka RV:s grundare Sigfrid Edström grav. Anders Lif, journalist och författare från Västerås, gav oss en berättelse i ord och bild om RV:s förste ordförande, ASEA-chefen, SAF-basen och IOK-ordföranden Sigfrid Edström.

En person som genom sitt kunnande värvades från Göteborg och teknisk verksamhet med spårvägstrafiken till ABB av familjen Wallenberg. Detta i ett läge då ABB hade problem med ekonomi- och verksamhetsutveckling. S. Edström blev räddningen för ABB och han fick företaget inte bara på fötter ekonomiskt utan också en utveckling som saknade motstycke i sin tid.

Parallellt med arbetet som företagsledare hade S. Edström en stor passion för idrotten i landet. I samråd med Viktor Balk som var stockholmare kom dessa båda herrar fram till att bilda föregångaren till RF (Idrottens överstyrelse) som bildades 1903.

Sigfrid Edström nöjde sig inte med detta utan hans engagemang inom den olympiska idrotten blev nästa område han gav sig in i. I genomförandet av OS 1912 i Stockholm var S. Edström en av de ansvariga. Inom IOK blev S. Edström god vän med Coubertin vilket tog sig uttryck på ett flertal sätt och som resulterade i att S. Edström utsågs till ordförande i IOK.

Efter Anders Lif intressanta föredragning, erbjöds en bussrundtur i Västerås, bl a besök vid S. Edströms grav där RV:s ordförande Kerstin Rosén erinrade om S. Edströms insatser för RV och placerade en blombukett vid graven.

Färden fortsatte till villakvarteret där S. Edström bodde under sin tid i Västerås, en pampig trävilla beläget naturskönt område i centrala Västerås. Ytterligare en påminnelse om ABB:s "store" ledare är den byst av S. Edström som i dag finns på planen framför entrén till kontorsbyggnaden för ABB.

Det var tacksamma deltagare som vände hemåt efter en intressant och angenäm dag med många intressanta föredragningar om idrottslivet i Västerås och föredragningen om RV:s grundare S. Edström. Ett stort tack till arrangörstrion med Jan Engström i spetsen.

Nils-Rune Nilsson

Sigfrid Edströms bostad.

Cricket – ett nytillskott i svensk idrott

Cricket, sporten med krångliga regler, matcher som pågår i dagar och där man fortfarande har tepauser i spelet, eller? Detta är inte sällan en uppfattning om cricket man möter i Sverige. Om cricket då inte råkar förväxlas med krocket det vill säga. För även om cricket i Sverige växer explosionsartat så är det fortfarande en relativt okänd sport för de allra flesta.

Cricket har spelats sedan åtminstone 1500-talet och utövas i hela världen. Sporten är störst i asiatiska länder som Indien, Pakistan, Bangladesh, Afghanistan och Sri Lanka, men även i andra delar av världen som England, Sydafrika, Västindien, och Australien är cricket mycket stor.

Faktum är att cricket är en av världens största sporter med över 2,5 miljarder fans och där cricketstjärnor som Virat Kohli och MS Dhoni tjänar i klass med profiler som Usain Bolt, Kobe Bryant eller Neymar Jr. Ändå känner än så länge relativt få till sporten i Sverige, men kanske detta nu är på väg att ändras.

Sedan fem år tillbaka har cricket blivit en av Sveriges snabbast växande sporter, från att ha haft 13 klubbar 2012 till dagens drygt 61 klubbar och cirka 2 000 medlemmar. Många kommuner i landet har reagerat på den stora efterfrågan på sporten och visat stort intresse för att kunna erbjuda cricket i sina kommuner och det finns nu 22 cricketplaner runt om i landet och fler är på gång.

Svenska Cricketförbundet (SCF) grundades redan på 90-talet men det var först 2015 som cricket valdes in som det 71:a medlemsförbundet i Riksidrottsförbundet, SCF är även medlem i den internationella organisationen International Cricket Council (ICC). 2016 valdes förbundet in i Sveriges Olympiska Kommitté och samma år tilldelades och genomförde SCF för första gången Europamästerskapet i cricket, division 2 som spelades i Stockholm på nybyggda planer på Gärdet och i Skarpnäck. SCF organiserar i dagsläget ligaspel i fyra divisioner samt ungdomsserier. Cricket kommer för första gången i sommar vara med under SM-veckan, denna gång i Borås, där semifinaler och final i den nyskapande Svenska Cricketcupen kommer att spelas.

En anledning till den snabba tillväxten i antal klubbar och utövare är de senaste årens invandring från cricketspelande länder. Som Atiqur Rahman från Borås Cricket Club beskriver det:

- Nyanlända har oftast inte så mycket att göra när de kommer till Sverige. Då finns det en risk att hamna snett. Sport är ett bra sätt att fylla vardagens tomrum och får många att glömma misären de tvingats uppleva innan ankomsten hit.

Atiqur menar att det ena leder till det andra. Man knyter till sig nya kontakter, får nya vänner och mår bättre såväl fysiskt som psykiskt.

Många kommer till Sverige utan sin familj, släkt eller vänner men hittar sammanhang, trygghet och nätverk tack vare cricketen. Vi möter många som beskriver en stark passion och stort engagemang till sin sport, som 14-åriga Roohullah Stanikzai från Alby Cricket och kulturförening beskriver det:

- Cricket är allt för mig, det är mitt liv. Cricket är något som jag verkligen tycker om. Jag ser andra afghaner som tränar här och det gör mig väldigt glad. För många nyanlända och ensamkommande flyktingbarn blir cricket en naturlig inkörsport till svenska samhället. Sporten är en passion man burit med sig från sina hemländer och som berikar både Sverige och svensk idrott.

Idrottsminister
Gabriel Wikström
testar cricket.

Hur spelas cricket?

Cricket är en brännbollsliknande sport som spelas på en ovalformad gräsplan, stor som ungefär en till två fotbollsplaner. Mitt på gräsplanen finns en gräsfri yta, pitch, som är cirka 20 x 2 meter lång. På varje kortsida av pitchen finns en sk grind som förenklat består av tre träpinnar nerslagna i marken. Man är elva spelare i varje lag som turas om att vara inne- och utelag oftast en halvlek var. Det är bara som innelag man kan ta poäng, genom att dra nytta av hur man slår bollen över spelplanen. Som utelag är målet att försöka bränna ut hela innelaget och att begränsa antalet poäng som innelaget tar. Det lag som gör flest poäng som innelag vinner.

Cricket kan spelas i olika format där den största skillnaden består i matchernas längd. Det kortaste formatet heter T20. Där pågår en match i ungefär tre timmar och det är detta format som är populärast i Sverige. Testcricket är den längsta varianten och spelas alltid i vita kläder (och ja, med tepauser) och matcherna kan pågå i upp till fem dagar. Den typen av cricket spelas endast i de tio bästa länderna, bland annat Australien, Indien och England. Cricket kan även spelas inomhus i idrottshallar och då finns formatet six-a-side där matcherna är max 35-40 minuter. Reglerna är i princip samma i alla utomhusformat, det är som sagt bara längden på matcherna som skiljer.

Cricketens tillväxt i svensk idrott är mycket spännande och för SCF som ett ungt förbund innebär den kraftiga tillväxten en mängd positiva möjligheter, men självklart även utmaningar. Vårt mål och förhoppning är dock tydlig i att cricket på sikt ska vara lika självklart att kunna spela för gammal som för ung som innebandy, handboll eller tennis är idag.

Ulrika Lingslunde, generalsekreterare Svenska Cricketförbundet

Föreningskunskapens nestor checkar ut

- Det som görs får inte bli viktigare än varför det görs.

Med den devisen sammanfattar Riksidrottsförbundets och SISU Idrottsutbildarnas chefsjurist Christer Pallin sin syn på meningen med idrotten.

Efter 39 år på RF, 20 Riksidrottsmöten och hundratals styrelsemöten, är det nu dags att ”gå vidare”.

Att ta hand om barn och barnbarn, resa och kanske ta en del årsmötesuppdrag är det som står på agendan för den snart nyblivne pensionären.

- Jag har också en dröm – att skriva. Det har jag alltid velat, men inte haft tid till. Till att börja med ska jag och min kollega Krister Malmsten som också gått i pension göra en uppdatering av vår bok Idrottens föreningsrätt, berättar Christer när vi ses i Idrottens Hus.

Under Christers tid på RF har hans arbetsplats bytt lokalisering tre gånger. När han började låg kansliet i Farsta och i början på 2000-talet gick flyttlasset till Lill Jans-huset på Östermalm. Sedan ett drygt år tillbaka är hemvisten Skanstull, vägg i vägg med Folksam.

Christer är något sen till vårt möte. Väntades i receptionen hör jag efter en stund ett omisskännligt ljud; klappret av träskor och då förstår att han är på gång. Christer Pallin (som skribenten för övrigt varit arbetskamrat med i 19 år) är nämligen synonym med ljudet av träskor.

- De här är faktiskt nya, en 60-års present från arbetskamrater, säger han när jag kommenterar hans fotbeklädnad.

Denna dag är Christer precis hemkommen från en semestervecka på Kreta. Han har en del att hämta in på jobbet för om bara någon vecka är det Riksidrottsmöte, vilka för juristerna brukar vara bråda dagar. Även om den juridiska staben är betydligt större idag än när han var ensam på sin post i slutet av 70-talet. Idag är de fyra jurister.

Att det skulle bli så många år på RF var inte alls Christers ursprungliga plan.

- Vikariatet jag började på var på ett år. Min tanke var att bli polismästare och först efter åtta år på RF slängde jag ansökningshandlingarna till polis chefsutbildningen.

På frågan om vad han ser som den största förändringen inom det juridiska området under åren behöver han inte fundera länge på svaret.

- Det som framför allt har förändrat de juridiska ramarna är pengar. På gott och ont. Idag handlar mycket om pengar, även i små föreningar. Det i sin tur gör att det ställs högre krav på organisationen och inte minst dess ledare.

Det var också ett av skälen till att idrotten i slutet av 90-talet gjorde en "bodelning" mellan ideell och kommersiell idrott i och med beslutet att tillåta s k Idrotts-AB. En fråga som väckte stor debatt, men som i praktiken då som nu bara berör ett fåtal av RF:s 71 specialidrottsförbund.

- Vi döpte utredningen till *Alternativ associationsform till den ideella föreningen för idrottslig verksamhet*, vilket mediefolket hos oss sa var omöjligt att kommunicera. Utredningen kom därför att kallas *Bolagiseringsutredningen*, ➤

Christer löser "RIM-frågor" med RF:s tidigare GS Birgitta Ljung.

vilket jag menar kom att sända ut helt fel signaler, och debatten har därefter i stora delar dessvärre handlat om annat än det vi avsåg från början.

Christer lyfter också fram några, men inte lika mediala beslut, som han anser har haft stor betydelse för idrottens utveckling.

- På 80-talet införde vi egna normalstadgar för distrikten. Det är ett exempel på åtgärd för att ingen tvekan ska föreligga om att distrikten är egna juridiska personer, trots att de också kan beskrivas som osjälvständiga i förhållande till riksorganisationen. Ett annat är när vi hjälpte IFK Lidingö i början av 80-talet att bilda den första alliansföreningen, med specialidrottsföreningar som medlemmar. Det utlöste en lavin och idag är alliansföreningar mer regel än undantag. Idag har i stort sett alla stora fleridrottsföreningar, med underavdelningar för olika idrotter, ombildats. Exempelvis är Hammarby IF (alliansföreningen) inte längre medlem inom RF, men väl dess tjugotal specialidrottsföreningar. Det har också bidragit till att antalet föreningar har ökat. De första antidopingreglerna som kom 1981 var också en stor sak. Då var de ett supplement till RF:s stadgar. Idag är de antidopingreglementet tjockare än RF:s stadgar.

- Men, sammanfattar Christer, inom juridiken sker förändringar med myrsteg. Det handlar mycket om att förfina och förädla stadgarna, och samtidigt hålla fast vid de grundläggande värdena för en folkrörelse.

Alla som någon gång träffat Christer Pallin vet att han mest av allt brinner för att dela med sig av sina kunskaper i demokrati och föreningskunskap. Han sitter konstant i telefon och ger service till små och stora föreningar och förbund. Otaliga gånger har hans kunskaper lett till att han ombetts att leda årsmöten runt om i landet.

- Senast ledde jag Svenska Cricketförbundets årsmöte. Det var för övrigt första gången de höll sitt årsmöte på svenska, säger Christer och förklarar att de årsmöten han leder gärna får vara lite besvärliga. Det blir mer utmanande så. ➤

En annan spaning som Christer gör, är att många föreningar blir allt mer företagsliknande.

- Medlemmarna ser sig inte som medlemmar utan som kunder och det kan leda till att det blir ett avstånd mellan medlemmarna och ledningen. Ibland går det till och med så långt att man kan ifrågasätta om en del föreningar egentligen är ideella föreningar.

Som årsmötesordförande hos föreningar och specialförbund noterar Christer att det ofta dåligt ställt med föreningskunskapen. Något som han menar på sikt är ett hot mot demokratin.

- Dagens generation är försigkomna när det gäller ekonomi och affärsmässighet, men har det sämre ställt när det gäller förenings- och demokratikunskaper. Idag har resultatjakten blivit viktigare. Det som görs har många gånger blivit viktigare än varför det görs.

Men helt mörk tror han ändå inte att framtiden är för föreningsformen.

- Den ideella föreningen är en fantastisk sammankomstform, och den grundlagsskyddade föreningsfriheten ska vi vara rädda om. Men den kräver engagemang och delaktighet från medlemmarna, annars raderas hela föreningsidén, d v s meningen med föreningen, som Bengt Wallin så fyndigt formulerade det. Men finns medlemsengagemang och stor delaktighet så tror jag den överlever. Även om vi lever i en tid där många väljer att köpa sin idrott så finns det unga människor som ser fördelarna med att samverka i föreningar, avslutar Christer Pallin.

Så snart vi skiljs åt kliver en man från ett av RF:s 71 medlemsförbund fram till Christer och ber om att få byta några ord. Självklart ställer han upp och delar med sig av sin kunskap.

Marie Louise Bergh

25 år senare – Bosöns rektor möter eleven Per ”Pliggen” Andersson

Ett öppet brev i DN 5 mars i år från skid-VM i Lathis: ”Medicinska framsteg används för övergrepp på idrottens själ.” Skidförbundets landslagsläkare Per ”Pliggen” Andersson skriver om sin oro för idrottens framtid.

Jag läser den välformulerade texten och tittar på bilden. Visst är det väl han som var elev på Bosön i början av 90-talet? ”Pliggen!” Jag skriver ett mail med frågan och blixtnabbt kommer svaret: ”Javisst! Som 18-årig elitroddare flyttade jag in i elevbostaden och började läsa på Bosöns idrottslinje. De bästa åren i mitt liv! Och de bästa träningsåren i mitt idrottsliv!”

Vi träffas på GDP:s idrottsklinik där Per är VD och aktiv läkare. Det har gått drygt 25 år sedan vi senast möttes. ”Känner du igen mig” undrar jag lite försiktigt.

- Javisst - och Bosön glömmer jag inte!

Tre år på Bosöns idrottsfolkhögskola

Per gick ut grundskolan i Leksand, inte särskilt motiverad för studier. Rodden, där han var en framstående junior betydde allt. Pappa "Nubben" Andersson, idrottslärare som en gång pluggat på Bosön, kom med tipset. Bosön hade just startat en linje för elitidrottare med möjlighet att träna på skoltid och samtidigt läsa in gymnasiebehörighet. Perfekt för juniorlandslagsmannen Per, som till Leksandsläraryrket inte sökt gymnasieplats någonstans.

- På Bosön hände något. Den skolformen passade mig otroligt bra. Lärarna sa: det är upp till er hur mycket ni vill lära. Då vände det! Jag började studera. Förut läst jag inte läxorna. Nu kom lusten att lära.

Det blev tre år på Bosön 1989 - 1991. Per missade klassens studieresa till Zanzibar och Tanzania för VM i Tasmanien men gick ut med högsta studieomdömet (betyg) och inriktad på att förverkliga yrkesdrömmen – att gå i pappas fotspår och läsa vidare på GIH för att bli idrottslärare.

GIH-drömmen blev verklighet

GIH öppnade dörrarna för Per 1992. Ännu en gång fick han förklara smeknamnet "Pliggen" för nya kamrater. "Farfar var duktig att leta spik på byggen som han samlade och sålde. Så det blev "Spiken" i folkmun, lika naturligt som att sonen fick namnet "Nubben" och sonsonen blev den lilla "Pliggen." Vad blir det i nästa generation?

Intresset för humanbiologi och fysiologi hade väckts på Bosön. Per läste en terminskurs på Karolinska institutet före GIH-studierna och i mötet med GIH:s världsberömda fysiologer utvecklades både kunskaper och intresset. Efter tre års studier till idrottslärare var det dags att kliva in i pappas fotspår. En idrottslärtjänst hemma i Leksand lockade och det blev fem års jobb i skolan. Ett jobb som Per trivdes utomordentligt väl med.

Framgång och framtidsfunderingar

Under 90-talets studie- och yrkesår var karriären som elitroddare Pers stora intresse. Två OS vann han med som aktiv, 1992 i Barcelona och 1996 i Atlanta. Och givetvis mängder av internationella och nationella mästerskap och tävlingar. Men mot slutet av 90-talet började nya tankar smyga sig in.

- Jag slutade läsa sportsidorna och tittade bara sporadiskt på Sportspegeln. Ska jag tänka tillbaka ett liv som bara handlat om en sak – idrott? Jag behövde distans till idrotten. Det resulterade i att jag läste in kemi och fysik med tanke på att bli flerämneslärare. Och utan att vara särskilt genomtänkt eller ha konkreta studieplaner skrev jag högskoleprovet och det gick rätt bra.

- Jag kanske skulle bli läkare? Nya tankar dök upp och utan att berätta det för någon skickade jag in en ansökan. När brevet kom med ett antagningsbesked blev jag faktiskt rätt överraskad. Jag har kommit in på läkarlinjen i Lund så jag till min dåvarande hustru, som undrade – vill du bli läkare? Vad ska vi göra nu då? Turligt nog gick det att byta till Uppsala, och 30 år gammal började jag mina läkarstudier.

Pliggen och Lassi Karonen gjorde två OS tillsammans - Peking och London.

Lassi och jag

I Uppsala bodde Lassi Karonen, som Per träffat tidigare i Leksand i samband med kyrkbåtsrodd. Lassi var stark och vältränad ”men oduglig på att ro!”

- Eftersom jag inte hade någon bostad i Uppsala erbjöd Lassi mig att bo hos honom ”mot att jag lärde honom ro. Där började en otroligt rolig och utvecklande resa för mig.

- Lassi kunde verkligen inte ro. Han ramlade i två gånger under det första passet! Men det gick framåt. Så bra att vi tillsammans, jag som tränare, fick göra två OS med Lassi som svenskt medaljhopp. Peking 2008 och London 2012, där Lassi var en hårsman från medalj. För mig blev åren som tränare något som gav mitt halvslocknade idrottsintresse en ny kick. Det väckte något nytt efter en lång karriär som elitaktiv roddare.

Under intervjun är det som att minnen åker hiss i mitt medvetande. Den unga 18-åringen jag mötte som elev, förhoppningsfull och målmedveten, sitter där i samma stol som den 46-åriga idrottsläkaren, med erfarenheter och upplevelser från sex olympiska spel. Tid och rum pendlar fram och tillbaka i samtalet om hur idrott engagerar och formar oss.

Pliggen deltar i presskonferens i samband med OS i Peking

Klippt och skuren som idrottsläkare

Var din andra dröm att bli idrottsläkare, frågar jag?

- Nej, det har på något sätt bara fallit sig så. Men tanken slog mig också när jag tänkte på min egen bakgrund – här kan jag göra nytta. Jag kan prata idrottarens, tränarens och läkarens språk. Så det föll sig ganska naturligt.” Nu kallar jag mig gärna idrottsläkare. Det finns ju ingen formell utbildning till idrottsläkare. Min specialitet är ju allmän medicin och jag har trivts jättebra på vårdcentralen i Leksand.” Men när frågan kom från Skidförbundet och SOK kändes det både riktigt och utmanande att ta jobbet. Så nu har jag varit med om två OS som aktiv elitroddare, två OS som tränare och två OS som läkare.

Vårt samtal närmar sig de etiska frågorna som Per uttryckte stor oro för i det öppna brevet i DN. Vad är ditt uppdrag som skidlandslagets läkare?

- Som läkare har jag ansvar för alla medicinska bedömningar och behandlingar som de aktiva behöver. Men jag är också en i teamet som med mina kunskaper och erfarenheter ska medverka i de aktivas prestationsutveckling. Att hjälpa till med att optimera prestationerna.

Som upplagt för svåra gränsdragningsproblem, flikar jag in.

- Visst, det är ibland jättesvårt att ta beslut. Är det rimligt att ge den här medicinen nu eller en smärtstillande behandling. Pressen från den aktive eller ledare kan kollidera med min läkareetik.

Per arbetar 25 procent för Skidförbundet och 25 procent för SOK. Den tiden fylls av dagliga telefonsamtal med råd till aktiva, kontakt med andra läkarkollegor, träningsläger och tävlingar och en och annan intervju.

Idrottsläkarens etiska dilemman

Att bota och lindra och göra medicinska överväganden är en läkares uppgift och det gäller också idrottsläkaren. Men när frågan om att använda olika medicinska metoder i träning och tävling aktualiseras, då bränner det till hos Per.

- Friska elitidrottare ska inte använda syrgasmasker och nebulisatorer (andningsmasker med saltvattenlösning som används vid svåra andnings-tillstånd). Det skickar helt fel signaler och det är strider mot både läkarens och idrottens etik.

Som skidlandslagets läkare har Per känt sig utmanad och ibland ensam i den internationella debatten om att använda godkända medicinska metoder på friska elitidrottare. I Sverige har dock många gett Per stöd.

- Det handlar inte om doping utan mer om vilka värderingar som ska prägla elitidrottsutövningen och vilken signal som skickas till ungdomsidrotten och idrottens fundament. När det gäller värderingar är det inte alltid enkelt. Det finns inte ett entydigt rätt eller fel och värderingarna ändras. I början av förra seklet kunde man diskas för att man varit på träningsläger – en otillåten fördel! Att ge den aktive möjlighet att prestera optimalt är landslagsteamets uppgift och då blir det ibland svåra gränsdragningar, inte minst för den medicinskt ansvarige läkaren.

- Det kanske viktigaste är att vi har en levande debatt om elitidrottens värderingar och idrottens fundament, säger Per.

Du skriver om risken att "idrottens själ hotas." Vad är idrottens själ?

- För mig är det att gå ner till elljusspåret en tisdag kl. 18.00 i Leksand där kanske 100 ungdomar åker längdskidor med en glädje som bara kan upplevas genom rörelse. Med tävlan under stolthet där man har respekt för den som vinner och förlorar. Jag är glad och stolt när jag ser att våra elitskidåkare vill leva och tävla med den värderingen. Vi, aktiva, ledare, idrottsläkare har ett stort ansvar att bevara den synen på all idrott!

Glad och lite stolt är också jag, nu pensionerad rektor, när jag lämnar Per och idrottskliniken på Karlavägen.

Anders Lundin - med drygt 20 år som rektor på Bosöns Idrottsfolkhögskola.

Födelsedagar 1 juli - 31 december 2017

50 år

Susanne Jidesten, Bromma, 7 oktober.

55 år

Agne Bergvall, Växjö, 13 oktober.

Stefan Bergh, Stockholm, 13 december.

Gunnar Håkansson, Nacka, 13 december.

Pia Zetterström

60 år

Inger Nilsson, Umeå, 23 september.

Pia Zätterström, Stockholm, 14 december.

65 år

Janne Carlstedt, Sollentuna, 24 juli.

Håkan Sundström

70 år

Kerstin Karlsson, Halmstad, 10 juli.

Berryl Arvehell, Norrköping, 24 juli.

Håkan Sundström, Hågersten, 27 augusti.

Jonny Holm, Forshaga, 23 september.

Gunnar Christiansson, Gärsnäs, 18 november.

Ken Olofsson, Stockholm, 13 december.

75 år

Inger Hedman Linder, Enhörna, 16 juli.

Lennart Nilsson, Östersund, 22 juli.

Bertil Regardt, Bromma, 22 juli.

Bo Ringholm, Enskede, 18 augusti.

Agnetta Göthberg, Falun, 14 september.

Leif Thunman, Härnösand, 9 december.

Carin Nilsson Green, Helsingborg, 11 december.

Carin Nilsson Green

80 år

Åke Carlsson, Västra Frölund, 2 augusti.

Lars Edvinsson, Våse, 23 december.

Ernst Larsson-Lussi, Åkersberga, 26 december.

Bengt Sevelius

85 år

Per-Olof Swartz, Stockholm, 9 augusti.

Tore Ohlsson, Enköping, 27 augusti.

Bengt Sevelius, Vällingby, 2 oktober.

Lennart Carlsson, Stockholm, 19 december.

Barbro Thörnelöf

90 år

Barbro Thörnelöf, Handen, 11 augusti.

Nils-Eric Palm, Storstora, 15 december.

95 år

Stig Forsberg, Stockholm, 27 juli.

Idéer och förslag till kamratträffar i RV

RV-styrelsen anser att olika kamratträffar är ett viktigt inslag i RV:s verksamhet. Men vi är osäkra på vilket innehåll som mest lockar våra medlemmar.

Nu efterlyser vi idéer, tankar och förslag till innehåll och utformning av kommande kamratträffar.

Tänk till och skicka ditt bidrag till RV:s klubbmästare Böret Karman Pallin boretkarman@gmail.com.

Föreningen Riksidrottens Vänner, RV

§ 1. Föreningen RV, stiftad den 25 november 1916, har till ändamål att verka för gott kamratskap mellan nuvarande och tidigare svenska idrottsledare. Föreningen må utdela stipendier till särskilt förtjänta svenska idrottsledare och aktiva.

§ 4. Föreningens angelägenheter handhas av en på årsmötet varje år utsedd styrelse, bestående av ordförande, v. ordförande, sekreterare, skattmästare, klubbmästare och stipendieansvarig.

RV:s styrelse

Kerstin Rosén, ordförande Murkelvägen 10, 192 51 Sollentuna. Tel. bost. 08-768 85 45, mob 070-8870435, e-post: kerstinrsn@gmail.com

Anders Lundin, vice ordförande, Larsbergsvägen 44, 181 39 Lidingö. Tel. bost. 08-767 44 94 mob 070-5296110, e-post: anderslu@comhem.se

Ing-Marie Leidhammar, skattmästare, Sickla kanalgrata 65, 120 68 Stockholm. Tel mob 070-6934474, e-post: Ingmarie.Leidhammar@telia.com

Böret Karman-Pallin, klubbmästare, Värmlandsvägen 236, 123 48 Farsta. Tel. bost. 08-724 97 71, mob 070-7696872, e-post: boretkarman@gmail.com

Nils-Rune Nilsson, stipendieansvarig, Stenbitsvägen 11, 181 31 Lidingö. Tel. bost. 08-731 93 59, mob 070-8156640, e-post: nilsrune.nilsson@outlook.com

Torsten Friberg, sekreterare, Tjurgränd 28, 175 45 Järfälla. Tel. bost. 08-58012072, mob 0733-726211, e-post: torsten.friberg@iogt.se

Lars Olof Rydh, matrikelansvarig, Viktor Sjöströms väg 4, 169 40 Solna. Tel mob 073-655 03 17, e-post: larsolof.rydh@bredband.net (adjungerad)

Hedersledamot Lennart Jonsson, Lerkärilsgatan 13, 723 51 Västerås.
Hedersledamot Bertil Sjöstrand, Jungfrudansen 44, 6 tr, 171 56 Solna.

Föreningen RV:s plusgironummer: 15 44 80-8

Föreningen RV:s bankgironummer: 826-3923

Skön sommar önskar
Riksidrottens Vänner!

Föreningen RV

Riksidrottens Vänner